

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/31584 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 17 september 2008 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 september 2008 is _____ (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 september 2008, verzonden op 18 september 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in het hoger-beroepschrift opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (bij uitspraak van 18 mei 2004 in zaak nr. 200402065/1, gepubliceerd in JV 2004/275) beantwoord. Uit de overwegingen van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft en waaraan de grief niet afdoet, vloeit voort dat de grief niet kan leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

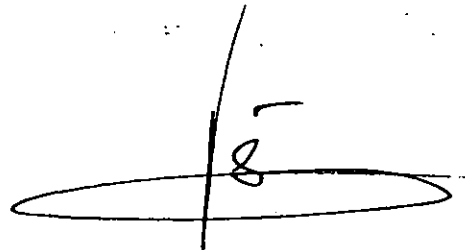
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2008

345.

Verzonden: 8 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

4. Sep. 2008 13:42
2. SEP. 2008 15:51

VRD IDTEAM ROTTERDAM
VRD IDTEAM ROTTERDAM

Nr. 3418 P. 5/27
Na. 9334 P. 11/23

POLITIE

9

Postadres Postbus 70023
3000LD ROTTERDAM

• Rotterdam-Rijnmond

Regio Rotterdam-Rijnmond
Korpsonderdeel 17 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door E.G. Hegemans

Telefoon 0900-8844

Fax 010-2750033

V-nummer / Zaak ... / Zaak - 01/09/2008

Datum 01/09/2008

Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

9301-08-0208
02 SEP 2008
S.D.
3/9

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Eduardus Gerardus Hegemans, inspecteur van het regionaal politiekorps Rotterdam-Rijnmond, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam

Voorna(s)m(en)

Geboortedatum

Geboorteplaats

Geboorteland

: Nigeria

Nationaliteit(en)

: Ghanese

Geslacht

: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- onvoldoende middelen van bestaan heeft.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Rotterdam
Datum : 01/09/2008
Tijd : 14:45 uur.

V.nr:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 2. Sep. 15:46

ONTVANGEN 04-09-2008 13:32

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 060

4. Sep. 2008 13:42
2. SEP. 2008 15:51

VRD IDTEAM ROTTERDAM
VRD IDTEAM ROTTERDAM

Nr. 3418 P. 6/27
Nr. 7777 P. 10/27

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
E.G. Hegemans

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 2. Sep. 15:46
ONTVANGEN 04-09-2008 13:32 VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 061

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 08/31584
V-nummer:

Inzake: , eiser,
gemachtigde mr. A.G. Kleijweg, advocaat te Voorburg,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. J.P. Lamfers-Van den Bos.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Ghanese nationaliteit te bezitten.

2 Op 1 september 2008 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 1 september 2008 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 10 september 2008. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig A.O. Madu, tolk in het Pidgin Engels.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Gemachtigde van eiser heeft aangevoerd dat het strafrechtelijk voortraject in onderhavige zaak getoetst dient te worden. Gelet op het proces-verbaal van bevindingen was er geen sprake van een redelijk vermoeden voor de verdenking van het plegen van een strafbaar feit door eiser. Eiser is voor 6 uur strafrechtelijk aangehouden en is daarna in bewaring gesteld. Er loopt geen strafrechtelijk onderzoek. Er is in dit geval geen mogelijkheid om een rechtsmiddel tegen de strafrechtelijke aanhouding aan te wenden. Ook indien een rechtsmiddel voorhanden zou zijn dan is het onduidelijk of de strafrechter zich binnen een redelijke termijn kan uitlaten over de rechtmatigheid van de aanhouding. Dit is in strijd met artikel 5 van het Verdrag tot bescherming van de rechten voor de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Pas na de uitspraak van de strafrechter kan beoordeeld worden of die uitspraak gevolgen kan hebben voor de rechtmatigheid van de bewaring. In casu dient het strafrechtelijk voortraject te worden getoetst door de rechtbank. Artikel 5 en 13 van het EVRM overstijgen de Vw 2000. Voorts is aangevoerd dat eiser een ex-zeeman is en dat in Rotterdam een project zal worden opgezet om het verblijf van ex-zeelieden te legaliseren. Indien een dergelijke regeling komt, zal eiser ook een aanvraag

AWB 08/31584

2

indienen. Verder is naar voren gebracht dat eiser net een operatie achter de rug heeft en nog een beroep tegen de afwijzing van zijn aanvraag ex artikel 64 van de Vw 2000 heeft lopen. Gelet op de hoge leeftijd van eiser alsmede zijn gezondheidssituatie had verweerder een lichter middel kunnen opleggen, zodat eiser zijn beroep kan afwachten en in de toekomst een regularisatieaanvraag kan indienen.

3 Namens verweerder is aangevoerd dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) het strafrechtelijk voortraject niet ter toetsing staat. Bij de aanhouding van eiser zijn geen vreemdelingrechtelijke bevoegdheden aangewend. Tijdens het strafrechtelijk voortraject is gebleken dat eiser onrechtmatig in Nederland verbleef, waarna hij aansluitend in bewaring is gesteld. De omstandigheid dat in de toekomst een regularisatieregeling zal komen voor ex-zeelieden, doet niet af aan de rechtmatigheid van de bewaring. Verder is niet gebleken dat eiser detentieongeschikt is. Gelet op de onbestreden gronden, het feit dat eiser vanaf 2004 in Nederland verblijft en verklaard heeft meerdere malen in Nederland te zijn geweest, ziet verweerder geen aanleiding voor de oplegging van een lichter middel.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van aanhouding van 1 september 2008 blijkt dat eiser op 1 september 2008 buiten heterdaad op bevel van de officier van justitie is aangehouden ter verdenking van overtreding van artikel 231, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht. In dit verband verwijst de rechtbank naar de uitspraak van 25 oktober 2001 (LJN: AD4847) waarin de Afdeling onder meer het volgende heeft overwogen.

"(...) De bevoegdheid van de bijzondere rechter in vreemdelingenzaken is in de Vw 2000 beperkt tot de beoordeling van op die wet gebaseerde vrijheidsontneming. Die wet biedt hem derhalve geen ruimte om zich een oordeel te vormen over de rechtmatigheid van aan de bewaring voorafgaande aanwending van strafrechtelijke bevoegdheden. Daartoe moet men zich wenden tot de ter zake van strafvorderlijk optreden aangewezen rechter of tot een rechter met een algemene bevoegdheid(...)"

Het strafrechtelijk voortraject kan, anders dan eiser heeft betoogd, in onderhavige procedure niet door de rechtbank worden getoetst. Uitzonderingen hierop zijn, gelet op de aangehaalde overweging in voornoemde uitspraak, niet mogelijk. Slechts indien de onrechtmatigheid van de aanwending van de strafrechtelijke bevoegdheden door een daartoe bevoegde rechter is vastgesteld, kan de vreemdelingenrechter zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van de inbewaringstelling. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling dient eiser zich met betrekking tot de strafrechtelijke aanhouding dan ook te wenden tot de strafrechter. Mocht de strafrechter niet bevoegd zijn om een oordeel te geven over deze kwestie dan staat in beginsel nog de rechtsgang naar de burgerlijke rechter open. Eiser heeft niet voldoende gesteld dan wel niet aannemelijk gemaakt dat deze wegen niet openstaan.

De stelling van eiser dat het niet toetsen van het strafrechtelijk voortraject door de vreemdelingenrechter in strijd is met artikel 5 en 13 van het EVRM is niet nader onderbouwd, zodat hieraan voorbij moet worden gegaan.

4.2 Niet in geschil is de maatregelen van staandhouding, overbrenging en ophouding voor verhoor op rechtmatige wijze zijn toegepast.

AWB 08/31584

3

4.3 Uit de maatregel van bewaring blijkt dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen voldoende middelen van bestaan heeft, zich niet heeft gemeld bij de korpschef en niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland. Deze gronden zijn door de eiser niet bestreden. Gelet op deze gronden en de verklaring van eiser dat hij sedert 2004 in Nederland verblijft, bestaat ten aanzien van eiser het vermoeden dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

Nu gesteld noch gebleken is dat eiser detentieongeschikt is, behoeven de hoge leeftijd en de gezondheidssituatie van eiser verweerder geen aanleiding te geven de bewaring op te heffen en een lichter middel op te leggen. Ook de omstandigheid dat eiser thans een beroep heeft lopen tegen de afwijzing van zijn aanvraag ex artikel 64 van de Vw 2000, geeft geen aanleiding voor een ander oordeel, nu het instellen van beroep eiser geen rechtmatig verblijf geeft. De argumenten die de gemachtigde heeft aangevoerd kunnen wellicht een rol spelen bij de behandeling van de aanvraag om een verblijfsvergunning op grond van de toekomstige regularisatieregeling voor ex-zeelieden, maar deze brengen niet mee dat de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

4.4 Evenmin is betwist dat voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat en dat verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

4.5 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.6 Het beroep is ongegrond.

4.7 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.8 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 08/31584

4

III Beslissing

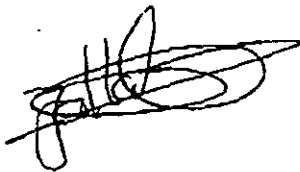
De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. H. van den Heuvel, rechter, en door deze en mr. N. Jallal, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

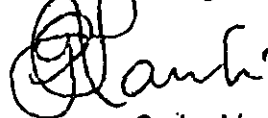
Uitgesproken in het openbaar op 17 september 2008.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 18 SEP 2008

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

G. Janki

wnd

Schuurman • Kleijweg • de Vries
advocaten

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
22 SEP 2008	
ZAAKNR.	7113
AAN:	V/S
BEHANDELD DD:	PAR:

Mr H.H.M. de Vries-Veringa *
Mr M.A.V. Hoogerduyn
Mr A.G. Kleijweg
* advocaat/lid VFAS

Mw S.D. Kalpoe
juridisch medewerker

Mr G.J. Schuurman
adviseur

RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG
Tevens per fax 070 - 365 13 80

Voorburg, 21 september 2008.

Betreft: hoger beroep AWB 08/31584, ons kenmerk AG 2008-0721.

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN; de heer [] geboren op [] van Ghanese nationaliteit, thans verblijvende in vreemdelingenbewaring, te dezer zake domicilie kiezende aan het Balen van Andelplein 2 E, 2273 KH te Voorburg, ten kantore van de advocaat en procureur mr. A.G. Kleijweg, welke bepaaldelijk is gevolmachtigd om dit hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen geeft het navolgende te kennen.

Dit hoger beroep wordt namens de heer [], verder te noemen betrokkene, ingesteld tegen de aangehechte uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittingsplaats Rotterdam AWB 08/31584, uitspraakdatum 17 september 2008, verzenddatum 18 september 2008. Deze uitspraak is in kopie aangehecht als bijlage -1-.

Als eerste en enige grief wordt aangevoerd dat door de rechtbank in de bestreden uitspraak, pagina 2, overweging 4, geheel in lijn met de wet en de jurisprudentie van uw Raad, ten onrechte heeft nagelaten het strafrechtelijk voortraject te toetsen op rechtmatigheid.

In beroep is gemotiveerd aangevoerd dat de strafrechtelijk aanhouding niet rechtmatig was omdat op geen enkele wijze een redelijke verdenking bestond tegen betrokkene.

Voorts is betrokkene minder dan zes uren strafrechtelijk opgehouden zodat er binnen het geen strafrechtelijke traject geen rechterlijke toetsing heeft plaatsgevonden of nog zal plaatsvinden.

Balen van Andelplein 2 E
2273 KH Voorburg

Tel : 070 - 427 32 15
Fax: 070 - 427 31 56

E-mail:
mail@skv-advocatenkantoor.nl

Derdenrekening: 380.73.89 t.n.v. Stichting Beheer Dergengelden SKV-advocaten

Bovengenoemde advocaten vormen geen maatschap. Door hen wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens de door hen verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, voor zover deze in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft.

Schuurman • Kleijweg • de Vries
advocaten

Nu een eventuele toetsing van het voortraject zou moeten plaatsvinden nog voor de behandeling van het beroepschrift gericht tegen de vreemdelingenbewaring, bestaat er geen reële mogelijkheid voor betrokkene om binnen een redelijke termijn een rechterlijke uitspraak inzake het strafrechtelijke voortraject te verkrijgen.

Op grond van artikel 5 EVRM, eerste lid onder F, in samenhang met het vierde lid van dat artikel, heeft een vreemdelingenrechtelijk gedetineerde het recht om een rechtsmiddel aan te wenden teneinde de rechtmatigheid van zijn detentie zal worden beoordeeld door een rechter. Deze beoordeling moet binnen een redelijke termijn plaatsvinden.

Ook zal het rechtsmiddel effectief moeten zijn. Dit houdt niet in dat het rechtsmiddel altijd zal moeten slagen, maar betekent wel dat de uitvoering van in beginsel onomkeerbare maatregelen zoals detentie en uitzetting, binnen de eerder genoemde redelijke termijn, door een rechter integraal moeten worden getoetst op rechtmatigheid.

Het was en is in zaken als de onderhavige zaak in de realiteit niet mogelijk, om nog voor de zitting naar aanleiding van het eerste beroepschrift gericht tegen de vreemdelingenbewaring, een rechterlijke uitspraak te krijgen dat het strafrechtelijke voortraject rechtmatig danwel onrechtmatig is.

Door het oordeel van de Vreemdelingenrechter te beperken tot de vraag of de vrijheidsbeneming, voorover gebaseerd op de Vreemdelingenwet, rechtmatig was, wordt de vreemdeling een tijdig rechterlijk oordeel onthouden over de rechtmatigheid van het traject van strafrechtelijke vrijheidsbeneming dat leidde tot de Vreemdelingenrechtelijke vrijheidsbeneming.

Immers, in het kader van dat rechtsmiddel tegen de oplegging van de vreemdelingenbewaring wordt niet de rechtmatigheid van het strafrechtelijk voortraject betrokken.

Zulks tenzij een (onherroepelijk geworden?) rechterlijke uitspraak wordt overgelegd waaruit blijkt dat het strafrechtelijk voortraject onrechtmatig was. Dit nu is naar alle maatstaven onmogelijk tijdig te bewerkstelligen.

Om bovengenoemde redenen moet dan ook worden geconcludeerd dat de procedure waarin de oplegging van de vreemdelingenbewaring rechterlijk wordt getoetst met opzet zo is ingericht dat feitelijk nimmer wordt beoordeeld of de vreemdeling in het strafrechtelijke traject rechtens zijn vrijheid was ontnomen en hij uit strafrecht werd overgedragen om verder op vreemdelingenrechtelijke gronden de vrijheid te worden ontnomen.

Schuurman • Kleijweg • de Vries
advocaten

Mitsdien werd ook niet vastgesteld dat de vreemdelingenrechtelijke vrijheidsbeneming op rechtmatige wijze is aangevangen.

Onder deze omstandigheden moet worden geconcludeerd dat het eerste beroep tegen de vreemdelingenbewaring weliswaar formeel bescherming lijkt te beiden tegen wederechtelijke vrijheidsontneming, doch dat de procedure feitelijk zo is ingericht dat in realiteit nooit wordt toegekomen aan die toetsing vanwege de onmogelijkheid om tijdig een rechterlijk oordeel te krijgen inzake het strafrechtelijk voortraject. In de praktijk is het beroep tegen oplegging van de vreemdelingenbewaring geen effectief rechtsmiddel c.q. remedie is zoals dat wordt vereist door het EVRM.

Zulks temeer omdat bij een vervolgeroep tegen de vreemdelingenbewaring slechts de rechtmatigheid van de voortdoring van de vreemdelingenbewaring wordt getoetst. Argumenten gericht tegen de inbewaringstelling worden niet meer meegewogen.

Ook nieuwe feiten en omstandigheden zoals een rechterlijke uitspraak terzake het strafrechtelijke voortraject zullen dan niet leiden tot opheffing van de bewaring met terugwerkende kracht tot het moment van inbewaringstelling.

Daarbij komt nog dat de rechterlijke uitspraak inzake het strafrechtelijk voortraject op zijn vroegst eerst na geruime tijd na de behandeling van het eerste beroep tegen de vreemdelingenbewaring aan beschikbaar zal komen.

Al die tijd heeft de vreemdeling gedetineerd gezeten en wellicht is hij/zij al uitgezet. Derving van levensvreugde door detentie en zeker een uitzetting zijn in beginsel onomkeerbare gevolgen.

Doel van het vereiste van een tijdige en effectieve remedie in de vorm van een reëel rechtsmiddel zijn nu juist het ter integrale toetsing voorleggen aan een rechter van de vraag of de vrijheidsontnemende maatregel rechtmatig is of niet. Dit teneinde te voorkomen dat de onrechtmatigheid achteraf en veel te laat wordt vastgesteld als de gevolgen al onomkeerbaar zijn en onnodig leed hebben veroorzaakt.

In de praktijk betekent dit dat het vervolgeroep tegen de voortdoring van de vreemdelingenbewaring geen effectief rechtsmiddel c.q. remedie is zoals dat wordt vereist door het EVRM. Zo het al zou kunnen leiden tot gegrondverklaring van het beroep, dan zijn de gevolgen al onomkeerbaar, en is geen sprake van een tijdig rechterlijk oordeel als vereist door het EVRM.

Schuurman • Kleijweg • de Vries
advocaten

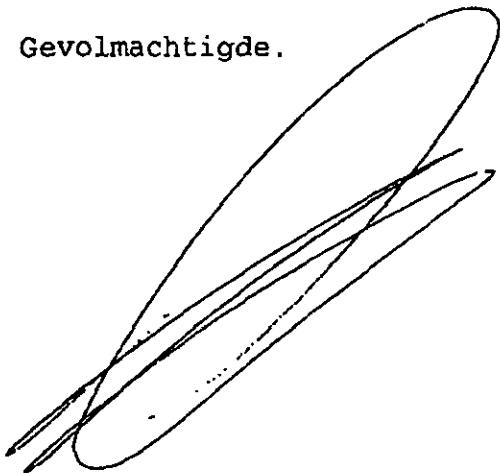
Onder deze omstandigheden, heeft de rechtbank, door niet inhoudelijk het strafrechtelijk voortraject te toetsen, op correcte wijze de Vreemdelingenwet en de jurisprudentie van Uw Raad gevolgd, doch is daarmee de effectiviteit van het rechtsmiddel teniet gegaan. Nu op grond van artikel 5 EVRM, eerste lid, aanhef en onder f, in samenhang met het vierde lid, niemand zijn vrijheid mag worden ontnomen, behalve overeenkomstig een wettelijk voorgeschreven procedure en een ieder, die door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, het recht heeft op een spoedige rechterlijk beslissing over de rechtmatigheid van zijn detentie.

Nu op grond van artikel 13 EVRM een ieder wiens rechten en vrijheden die in het EVRM zijn vermeld, zijn geschonden, het recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.

Moet worden geconcludeerd dat sprake is van een schending van de artikelen 5 en 13 van het EVRM omdat hier geenszins sprake is van een tijdige en een effectief rechtsmiddel c.q. remedie, omdat de rechtbank heeft nagelaten integraal te toetsen door het strafrechtelijk voortraject buiten de rechterlijke toetsing te laten.

Gelet op het voornoemde wordt uw Raad verzocht om de bestreden uitspraak te vernietigen, daarvoor in de plaats te stellen de uitspraak van Uw Raad, inhoudende dat betrokkene alsnog en ten spoedigste in vrijheid moet worden gesteld, dat aan betrokkene een passende schadevergoeding wordt geboden alsmede met vergoeding van de proceskosten in beroep alsmede in hoger beroep.

Gevolmachtigde.

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and lines.

Bijlagen: -5-.